

skatten til Staten er traadt i Kraft, skal der ske en Omgang til Kommunerne af en Del af de direkte Statskatter, nemlig saaledes, at Land- og Vigningskatten dog med Undtagelse af den paa Tiender hvilende Landstat, endvidere tre Fjerdedele af Bygningsafgiften og en Tredjedel af Gammelstaten overgaar til Kommunerne. Denne Omgang sker saaledes, at hver Kommune for sig tager den Skat, der falder i Kommunen, og det er jo en Regel, der slaar til for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men saa snart vi komme til Landet, møder der os det Forhold, at der findes baade den lille Kommune, Sognekommunen og Handelspladserne og den store Fælleskommune, Amtskommunen. Derfor maa Reglen her nærmere præciseres, og i saa Henseende er det da foreslaaet, at paa Landet overgaar Andelen i Gammelstaten til Amtskommunen, Land- og Vigningskatten og Andelen i Bygningsafgiften til Sognekommunerne og Handelspladserne. Naar man fra Land- og Vigningskatten, hvor Spørgsmaalet er om dens Omgang til Kommunerne, har undtaget Tiendeskatten, er dette naturligt fremkommet paa Grund af Tiendeskattens særlige Bestaendighed. Tiendeskatten hviler jo paa Tiendejerne og er for saa vidt ikke ved Ydelsen bunden til nogen bestemt Kommune. Det Forhold, hvorefter Tiendeskatten svares, er jo delt, dels efter det matrikulerede Hartkorn og dels efter det tiendehørende Hartkorn, men som sagt ved selve Ydelsen er der ikke nogen Forbindelse med den Kommune, hvor det tiendehørende Hartkorn ligger. Dertil kommer ogsaa, at Tiendeskatten, efter at der i Lovgivningen er aabnet Afgang til Tiendeafløsning med den Virkning, at Tienden bortfalder, er bleven en Skat, der kan og, som man maa haabe, ogsaa vil efterhaanden falde bort, og da der ved Skattens Bortfald selvfølgelig ikke kan blive Tale om at hvide Kommunen nogen Erstatning derfor, egner denne Skat sig som sagt ikke til at overgaar til Kommunerne, men maa blive paa Statens Haand.

Angaaende Resultatet af de Bestemmelser, jeg har tilladt mig at referere for det høje Ting, skal jeg nævne nogle Tal. De slutte sig, skal jeg fremhæve, til en Beregning af, hvad Bygningsafgiften vil udgøre for 1897—98. Medens nemlig Land- og Vigningskatten og Gammelstaten ere Skatter, hvis Beløb ere fikserede og i alt Jald ikke undergivne væsentlig Forandring, er jo Bygningsafgiften en Skat, der er i stadig Stigning, og vil man altsaa saa det virkelige Forhold for Dje, maa der tages Hensyn til, hvad Bygningsafgiften udgør, eller rettere, hvad den vil udgøre paa det Tidspunkt,

Loven træder i Kraft. Det vil da ogsaa være rimeligt, naar Spørgsmaalet er om Befolkningens Størrelse, at tage Hensyn til, hvad Befolkningen sandsynligvis vil udgøre i 1897—98, og hvorledes den til den Tid er fordelt mellem By og Land. I Henhold til Forslaget vil der til Kjøbenhavn overgaa $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften med 993,000 Kr., Land- og Vigningsstat med 105,000 Kr., det vil sige i alt 1,098,000 Kr., til Kjøbstæderne vil der overgaa af Bygningsafgiften 807,000 Kr., Land og Vigningsstat 136,000 Kr., Gammelstat 27,000 Kr., i alt 970,000 Kr., til Landdistrikterne af Bygningsafgiften 750,000 Kr., Land- og Vigningsstat 1,441,000 Kr. og Gammelstat 1,641,000 Kr., i alt 3,832,000 Kr. Af dette sidste Beløb vil Gammelstaten, som jeg har nævnt, overgaa til Amtskommunerne med 1,641,000 Kr. og de øvrige Skatter til Sognekommunerne og Handelspladserne med 2,191,000 Kr.; i alt vil der paa den Maade overgaa til Kommunerne et Skattebeløb beregnet til 5,900,000 Kr. Jeg nævnte, at Gammelstaten overgaar til Amtskommunerne med 1,641,000 Kr., det vil sige med et Beløb af 4 Kr. 52 Ø. pr. Td. gammelt Hartkorn. Vil man nu spørge, om dette Forhold er ligeligt over for Kommunerne, er det naturligvis et Spørgsmaal, der er meget vanskeligt at besvare, fordi man først maa blive enig om, hvilken Maalestof man vil bruge i saa Henseende, men det ligger meget nær som Maalestof at bruge Befolkningsforholdet, og jeg skal da nævne, at Befolkningen falder paa Kjøbenhavn med 15,6 pCt., paa Kjøbstæderne med 17,1 pCt. og paa Landdistrikterne med 67,9 pCt., og at de overførte Skatters samlede Beløb fordeler sig paa følgende Maade: Kjøbenhavn 18,6 pCt., Kjøbstæderne 16,4 pCt. og Landdistrikterne 65,6 pCt. I Forbindelse hermed skal jeg imidlertid nævne, at naar man foretager en Beregning over, hvorledes Indkomst- og Formueskatten fordeler sig paa Kommunerne, vil man komme til følgende Resultat: Kjøbenhavn 28,9 pCt., Kjøbstæderne 19,6 pCt., Landdistrikterne 51,5 pCt.

Lovforslaget indeholder dernæst nærmere Bestemmelser om Gennemførelsen af denne Omgang af Skatter til Kommunerne. Den træder i Kraft, har jeg allerede nævnt, samtidig med at Indkomst- og Formueskatten til Staten første Gang opkræves, og i de Bestemmelser, der ellers ere truffene i Loven, fastslaas det, at Kommunerne ikke ville komme til at staa i Forstud med Beløb i Anledning af Omgangen. Det er nemlig klart, at idet Staten lægger en Indkomst- og Formueskat paa Kommunens Beboere, maa